

UZASADNIENIE

W. P. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 08 maja 2016 roku około godz. 16:50 w miejscowości Z. na

skrzyżowaniu ulic (...)/(...)/ G. gmina T. województwo (...) **W. P.** prowadził pojazd w ruchu lądowym- samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,78 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk**

II. w dniu 08 maja 2016 roku około godz. 16:50 w miejscowości Z. II

na skrzyżowaniu ulic (...) /(...) /G. gmina T. województwo (...) **W. P.** umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym kierując samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,78mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, w ten sposób, że jadąc ulicą (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie zastosował się do pionowego znaku drogowego (...) „ustąp pierwszeństwa” wjechał na skrzyżowanie doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym ulicą (...) w kierunku drogi (...) samochodem osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez K. W., który przewrócił się na prawy bok i uderzył dachem w betonowy słup energetyczny, a następnie zbiegł z miejsca zdarzenia; w skutek zderzenia pojazdów K. W. doznała obrażeń ciała w postaci złamania rękodojeści mostka, które powodują naruszenie czynności narządu ciała na okres przekraczający 7 dni, pasażerka pojazdu marki R. (...) E. P. w wieku 8 miesięcy doznała obrażeń ciała i została przewieziona do szpitala Centrum (...) w Ł., **tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk**

III. w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Z. województwo (...) w celu użycia

za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy kupna sprzedaży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, że w miejscu kupujący podpisał się za swoją żonę P. M., tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 02 lutego 2017 roku w sprawie II K 811/16:

1. oskarżonego **W. P.** uznał za winnego w ramach zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I, II, III aktu oskarżenia tego, że:

I. w dniu 08 maja 2016 roku około godz. 16:50 w miejscowości Z. II

na skrzyżowaniu ulic (...)/(...)/G. gm. T. woj. (...) prowadził pojazd w ruchu lądowym- samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,78 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 kk;

II. w dniu 08 maja 2016 roku około godz. 16:50 w miejscowości Z. II na skrzyżowaniu ulic (...)/(...)/G. gm. T. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym kierując samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,78 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, w ten sposób, że jadąc ulicą (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie zastosował się do pionowego znaku drogowego (...) „ustąp pierwszeństwa” wjechał na skrzyżowanie doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym ulicą (...) w kierunku drogi (...) samochodem osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez K. W., który przewrócił się na prawy bok i uderzył dachem w betonowy słup energetyczny, a następnie zbiegł z miejsca zdarzenia przy czym wskutek zderzenia pojazdów K. W. doznała obrażeń ciała między innymi w postaci złamania rękodojeści mostka, które powodują naruszenie czynności narządu ciała na okres przekraczający 7 dni a pasażerka pojazdu marki R. (...) E. P. w wieku 8 miesięcy doznała obrażenia ciała w postaci urazu uogólnionego, które nie

spowodowało naruszenia czynności narządu ciała na okres przekraczający siedem dni, tj. czynu z art. 177 §1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk;

III. w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Z. woj. (...) w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy kupna – sprzedaży samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, że w miejscu kupujący podpisał się za swoją żonę P. M., tj. czynu z art. 270 § 1 kk i wymierzył:

- za czyn I wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 kk na podstawie art. 178a § 1 kk karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn II wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- za czyn III wyczerpujący dyspozycję art. 270 § 1 kk na podstawie art. 270 § 1 kk karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk w miejsce wymierzonych kar pozbawienia wolności za czyny I, II i III orzekł karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat ;

4. na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

5. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

6. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w wyznaczonym okresie próby pod dozór kuratora;

7. na podstawie art. 42 § 2 kk za czyn opisany w punkcie I orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

8. na podstawie art. 42 § 2 kk za czyn opisany w punkcie II orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

9. na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 § 1 kk w miejsce orzeczonych za czyny I i II środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzekł wobec oskarżonego łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

10. na podstawie art. 43a § 2 kk za czyn opisany w punkcie I orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

11. na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego ujętego w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 175 akt sprawy 1 Ds. 293/16 Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim pod pozycją 1 w postaci umowy kupna – sprzedaży pojazdu i nakazał pozostawienie w aktach sprawy;

12. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 08 maja 2016 r. godzina 17:15 do dnia 11 maja 2016 r. godzina 12:25 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

13. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył okres zatrzymania od dnia 08 maja 2016 r. prawa jazdy kategorii B numer (...) wydanego w dniu 17 lutego 2015 r. przez Starostę (...);

14. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych i tytułem wydatków poniesionych w sprawie kwotę 2 230 (dwa tysiące dwieście trzydzieści) złotych 98 (dziewięćdziesiąt osiem) groszy.

Powyższy wyrok zaskarżył Prokurator Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim na niekorzyść oskarżonego W. P. w części dotyczącej orzeczenia o karze i środka karnym.

Skarga apelacyjna wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 3, 4 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na jego treść, polegający

na zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności 1 roku orzeczonej wobec oskarżonego W. P. na okres próby 3 lat, podczas gdy zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne, w szczególności poziom stanu nietrzeźwości, okoliczności podmiotowo - przedmiotowe, działanie pod wpływem impulsu i nie panowanie nad własnymi emocjami, a także ucieczka z miejsca zdarzenia nie pozwalają wysnuć tezy o pozytywnej prognozie kryminologicznej, a tym samym skorzystać przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary;

2. rażąco niewspółmierność wymierzonego środka karnego zakazu prowadzenia

wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym jako wymiaru łącznego 3 lat, podczas gdy oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa powodując wypadek drogowy, kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w znacznym stopniu przekraczającym dopuszczany próg oraz społeczna szkodliwość czynu, którego dopuścił się W. P., jak również cele jakie mają spełnić środki karne wobec samego sprawcy jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przemawiają za wymierzeniem wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym wymiarze łącznym 5 lat.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec W. P. kary 1 roku pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia (w tym wyeliminowanie rozstrzygnięcia w przedmiocie dozoru kuratora) oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w wymiarze łącznym 5 lat, w pozostałym zakresie o utrzymanie w mocy przedmiotowego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Skarga apelacyjna jest częściowo zasadna.

Analiza materiału dowodowego sprawy prowadzi do przekonania, że podniesiony w apelacji zarzut – błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż w przypadku oskarżonego W. P. zachodzą przesłanki uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, jest w pełni zasadny.

Zważyć należy, iż nieprawidłowe było zachowanie oskarżonego, który wprowadził się w stan nietrzeźwości, a następnie kierując samochodem naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że nie zachowując ostrożności przy pokonywaniu skrzyżowania nie ustąpił pierwszeństwa innym pojazdom, czym doprowadził do wypadku komunikacyjnego, a następnie podjął ucieczkę z miejsca zdarzenia.

Taka postawa oskarżonego jednoznacznie świadczy o braku odpowiedzialności, a rażący brak poczucia odpowiedzialności za kierownicą samochodu oraz łączące się z tym następstwa stanowią przeciwwskazanie do orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Oskarżony naruszył nie tylko zasadę bezpieczeństwa w ruchu polegającą na nieustąpieniu pierwszeństwa przejazdu, ale również postąpił wbrew bezwzględnemu zakazowi kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. Umyślne naruszenie przez podsądnego dwóch powyższych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przemawia za wysokim stopniem winy oraz społecznej szkodliwości czynu. O uznaniu stopnia winy oskarżonego za znaczny przesądza w

szczegółności fakt, iż prowadził on samochód w stanie nietrzeźwości wyrażającym się w stężeniu 0,78 / l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem w stopniu trzykrotnie przekraczającym dopuszczalne normy, o których mowa w art. 115 § 16 kk. Poza tym wymieniony swoim zachowaniem spowodował realne zagrożenie dla życia pokrzywdzonej i jej 8 – miesięcznego dziecka. Tylko szczęśliwy zbieg okoliczności spowodował, że następstwa w zakresie obrażeń tychże osób nie były tragiczne.

W świetle podniesionych wyżej okoliczności zdarzenia tj. wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa, skutków w zakresie zdrowia pokrzywdzonych, jak i stopnia nietrzeźwości oskarżonego, tylko kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania pozwoli na realizację wobec oskarżonego celów kary, przede wszystkim pozwoli na uzmysłowienie wymienionemu naganności jego postępowania, nieuchronności kary za takie postępowanie, co daje szansę na powstrzymanie go od dalszych naruszeń prawa w przyszłości.

Należało więc zmienić zaskarżony wyrok poprzez uchylenie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności, czego dalszą konsekwencją była też konieczność uchylenia rozstrzygnięć o oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, o zobowiązaniu go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu jak i rozstrzygnięcia w zakresie grzywny orzeczonej na podstawie przepisu art. 71 § 1 kk.

Nie można podzielić zapatrywania prokuratora, jakoby w niniejszej sprawie wobec oskarżonego należało orzec łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Ukształtowany w takim wymiarze środek karny byłby nazbyt wygórowany.

Sąd Odwoławczy ma na względzie, iż oskarżony swoim zachowaniem wykazał daleko idące lekceważenie porządku prawnego i umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, prowadząc samochód w znacznym stanie nietrzeźwości i do tego z dość dużą prędkością, jeśli wziąć pod uwagę okoliczność, iż samochód pokrzywdzonej po zderzeniu przewrócił się na bok uderzając następnie w betonowy słup energetyczny. Tym niemniej uznać należy, że wymogi określone przepisem art. 53 kk spełni 4- letni okres wykluczenia oskarżonego jako kierowcy z uczestnictwa w ruchu drogowym. Taki wymiar zakazu uwzględnia wszystkie okoliczności związane z popełnieniem czynu, jak również okoliczności związane z osobą oskarżonego, a tym samym spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Będzie przy tym stanowił dla oskarżonego wymierną i odczuwalną dolegliwość wpływającą na zmianę jego postawy i skłaniającą go do przestrzegania w przyszłości społecznie akceptowanych norm zachowania.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania odwoławczego stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.